

Sygn. I C 15/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekretarz sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2018 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. Z. (1) i P. Z. (1)

przeciwko K. G. i R. G.

o zapłatę i zadośćuczynienie

oraz sprawy z powództwa wzajemnego K. G. i R. G.

przeciwko J. Z. (1) i P. Z. (2)

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

1. oddała powództwo;
2. oddała powództwo wzajemne w zakresie zapłaty kwoty po 1.000 zł na cel społeczny;
3. umarza postępowanie w zakresie powództwa wzajemnego w pozostałym zakresie.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 15/17

UZASADNIENIE

Powodowie, J. Z. (1) i P. Z. (1), wnieśli przeciwko pozwanym, K. G. i R. G. pozew z żądaniem zapłaty kwoty 6.848,25 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem naprawienia szkody powstałej w nieruchomości powodów, położonej w C. przy ul. (...), wskutek nielegalnego włączenia przez pozwanych wód deszczowych do kanalizacji sanitarnej i zalania przez to pomieszczeń piwnicznych należących do powodów oraz zapłaty kwoty 8.680 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i niedogodności spowodowane nielegalnym podłączeniem instalacji deszczowej do kanalizacji sanitarnej, zalaniem piwnic powodów, świadomym wywoływaniem stanu zagrożenia i niebezpieczeństwa,

a nadto za utratę zdrowia oraz za straty moralne. Zażądali także zasądzenia od pozwanych na rzecz powodów kosztów procesu.

Na uzasadnienie wskazali, że w dniu 6 czerwca 2013r. wskutek intensywnej ulewy doszło do zalania dwóch piwnic powodów. Przyczyną tego stanu była pęknięta rura kanalizacyjna, do której pozwani uprzednio bezprawnie podłączyli instalację deszczową. Nadto zarzucili pozwany, iż w dniu zdarzenia nie odłączyli deszczówki od kanalizacji, pomimo, że znali przyczynę zalewania nieruchomości powodów. Dodatkowo wskazali, iż pozwani, po zalaniu, ignorowali prośby powodów, by odłączyć deszczówkę od kanalizacji, przez co nieruchomość powodów była narażana na zalewanie. Podali, iż faktyczne rozłączenie instalacji deszczowej od kanalizacyjnej nastąpiło dopiero w dniu 13 sierpnia 2014r. Wobec tego, że wskutek zalania doszło do zniszczenia piwnic, zasadne, zdaniem powodów, stało się wniesienie powództwa o naprawienie szkody, którą określili na kwotę 6.848,25 zł. Na kwotę tę złożyły się koszty odkażania, odgrzybiania i cekolowania. Dodatkowo podnieśli, iż zachowanie pozwanych polegające na akceptowaniu nieprawidłowych rozwiązań instalacyjnych narażało powodów na ciągły stres związany z ryzykiem zalania ich nieruchomości, przez co powodowie żyli w obawie o swoje zdrowie i majątek, co uzasadnia żądanie zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 8.680 zł.

Na rozprawie w dniu 16 maja 2017r. wskazali, że domagają się zapłaty kwoty 8.680 zł. w częściach równych od pozwanych, tj. na rzecz każdego z powodów kwoty po 4.340 zł.

Pozwani, K. G. i R. G., wnieśli o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powodów na ich rzecz kosztów procesu.

Przyznali, że w dniu 6 czerwca 2013r. doszło do zalania piwnic w nieruchomości powodów oraz, że instalacja deszczowa w tym czasie podłączona była do kanalizacji sanitarnej. Podkreślili jednak, że nie mieli wówczas wiedzy o sposobie podłączenia instalacji deszczowej i sanitarnej. Podali, że w toku postępowania przygotowawczego związanego z wyjaśnieniem nieprawidłowego podłączenia instalacji deszczowej, prowadzonego pod sygn. (...), okazało się, że instalację tę wprowadził do kanalizacji sanitarnej powodów, w latach 80-tych XX wieku, nieżyjący aktualnie Z. G. – ojciec poprzednich właścicieli nieruchomości. Powyższe wyklucza zatem odpowiedzialność pozwanych za zalanie nieruchomości powodów w czerwcu 2013r. Dodatkowo, zakwestionowali twierdzenia powodów o przedłużającym się postępowaniu związanym z odcięciem deszczówki od instalacji sanitarnej. Wskazali, że działania takie podjęli niezwłocznie od momentu, kiedy tylko uzyskali informację o tym, że taki stan rzeczy ma miejsce. Nastąpiło to w sierpniu 2013r., a nie w dniu 14 sierpnia 2014r., jak podali powodowie w pozwie. Podnieśli również, że w 2008r. wyrazili zgodę powodom na przeprowadzenie remontu budynku polegającego na ociepleniu i izolacji budynku. W ramach tej zgody powodowie podstępnie i bezprawnie dokonali samowoli budowlanej, w tym ingerencji w ściany budynku, w wyniku czego powstało nowe pomieszczenie łazienki wraz z instalacją urządzeń łazienkowych. Podczas wybijania otworu w kanalizacyjnej rurze żeliwnej dla podłączenia tej łazienki uszkodzono kielich rury w piwnicy powodów, co skutkowało jej awarią i nieszczelnością w dniu 6 czerwca 2013r. Zatem, to działanie samych powodów doprowadziło do zalania ich piwnic, a nie działanie innych osób, w tym pozwanych.

W zakresie żądania zapłaty zadośćuczynienia podali, iż nie zasługuje one na uwzględnienie, albowiem to zachowanie powodów jest nieprawidłowe wobec pozwanych, gdyż od lat uporczywie nękają oni pozwanych poprzez wszczynanie postępowań przed sądami i urzędami, wyłudzenie nienależnych im odszkodowań i zadośćuczynień, posługując się przy tym pomówieniami. Wnieśli jednocześnie - w odpowiedzi na pozew - powództwo wzajemne, w którym domagali się zasądzenia od J. Z. (1) i P. Z. (1) kwoty 5.000 zł. na cel społeczny oraz opublikowania na łamach (...) oświadczenia o przeproszeniu powodów wzajemnych za bezpodstawne oskarżenie i zawiadomienie o podłączeniu wód opadowych do kolektora sanitarnego przez R. G. z dachu wspólnego budynku mieszkalnego usytuowanego na działce nr (...) w C. ul. (...), za świadomą próbę wyłudzenia pieniędzy w sprawie (...) oraz w pozostałych sprawach wykazanych w pozwie wzajemnym. W piśmie z dnia 10 maja 2017r. wskazali, że zachowanie pozwanych wzajemnych naruszyło dobra osobiste powodów wzajemnych takich jak godność, prawo do pozostawienia w spokoju oraz prawo do prywatności.

Pozwani wzajemni, J. Z. (1) i P. Z. (1) wnieśli o oddalenie powództwa wzajemnego w całości. Zaprzeczyli, by dopuszczali się czynów, które zarzucili im powodowie wzajemni. Jednocześnie podkreślili, iż powodowie wzajemnie również wytaczają sprawy przeciwko pozwanym wzajemnym, a ich postawę należy uznać za niemoralną i aspołeczną.

Na rozprawie w dniu 8 marca 2018r. powodowie wzajemnie cofnęli powództwo wzajemnego w zakresie zobowiązania pozwanych wzajemnych do złożenia oświadczenia o przeprosinach na łamach (...), a żądanie zapłaty na cel społeczny ograniczyli do kwoty po 1.000 zł. od każdego z pozwanych wzajemnych.

Pozwani wzajemni wyrazili zgodę na cofnięcie powództwa wzajemnego.

Sąd ustalił:

W dniu 20 listopada 2003r. K. G. i R. G. nabyli udział wynoszący 1/2 w nieruchomości zabudowanej położonej w C. przy ul. (...), oznaczonej jako działka (...), dla której Sąd Rejonowy w C. prowadził księgę wieczystą KW (...). Współwłaścicielami do pozostałej części nieruchomości była H. D. i R. D. (1) (**bezsporne**).

W dniu 2 maja 2005r. współwłaściciele umownie znieśli współwłasność nieruchomości poprzez ustanowienie odrębnej własności lokali mieszkalnych – małżonków G., oznaczonego nr (...) na piętrze budynku i małżonków D., oznaczonego nr (...) na parterze budynku. Jednocześnie małżonkowie G. nabyli na wyłączną własność wydzieloną działkę nr (...), a małżonkowie D. – wydzieloną działkę nr (...). Współwłaściciele zgodnie ustalili, że z własnością wydzielonych lokali związane są udziały w częściach wspólnych budynku niesłużących do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali i działka nr (...), na której posadowiony jest budynek w części 53/100 z lokalem nr (...) oraz w części 47/100 z lokalem nr (...) (**bezsporne**, nadto umowa zniesienia współwłasności nieruchomości oraz ustanowienia odrębnej własności lokali z dnia 22 marca 2005r., k. 19 – 25).

W dniu 29 września 2006r. H. D. i R. D. (1) zbyli na rzecz J. Z. (1) i P. Z. (1) prawo własności lokalu nr (...) wraz z udziałem wynoszącym 53/100 w częściach wspólnych budynku oraz działki nr (...), a także działkę nr (...) (**bezsporne**).

Aktualnie powodowie są nadal właścicielami lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w C. przy ul. (...) wraz z udziałem w części wspólnej nieruchomości wynoszącym 53/100 oraz działki nr (...), a pozwani są właścicielami lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w C. przy ul. (...) wraz z udziałem wynoszącym 47/100 w części wspólnej oraz działki nr (...). Lokal powodów położony jest na parterze budynku, zaś lokal pozwanych na piętrze.

Dowód: wypis księgi wieczystej (...), k. 15 – 18.

W dniu 6 czerwca 2013r. przez C. przeszła nawałnica. Spowodowała zalanie wielu nieruchomości. Tego dnia, w czasie ulewy, do piwnicy stanowiącej własność powodów, położonej w C. przy ul. (...), z rury kanalizacyjnej zaczęła intensywnie wydobywać się woda. Wraz z nieczystościami zalewała obie piwnice powodów. Powódka wraz ze swoimi synami wynosiła wodę wiadrami na parter budynku i dalej na działkę. Kontaktowała się ze Strażą Pożarną, prosząc o pomoc w wypompowaniu wody. (...) przyjechała po około 3 godzinach od wezwania z uwagi na liczne zgłoszenia podtopień w C..

Powódka silnie przeżyła to zdarzenie. Czowała obawę o zdrowie najbliższych oraz o swój majątek.

Dowód: zdjęcia, k. 35-41, k. 156 – 159, zeznania świadka L. L., k. 190 – 191v, pismo Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w C. z dnia 30.01.2018r., k. 318, przesłuchanie powódki 00:34:09, 00:39:20, 00:50:29 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 343v - 344.

W dniu 7 czerwca 2013r., na wniosek powódki, Miejskie (...) spółka z o.o. w C. przeprowadziła kontrolę na nieruchomości położonej w C. przy ul. (...) celem ustalenia przyczyny, dla której woda wydostała się poprzez rurę kanalizacyjną do piwnicy powodów. Przeprowadzono tego dnia próbę dymną, która wykazała wydobywanie się dymu

włoczonego do urządzeń kanalizacyjnych w urządzeniach służących do odprowadzania wód opadowych w budynku mieszkalnym z prawej strony ogrodu.

Tego dnia pozwany dowiedział się o tym, że rynna odprowadzająca deszczówkę podłączona jest do kanalizacji sanitarnej.

Dowód: protokół z kontroli z dnia 07.06.2013r., k. 62, przesłuchanie pozwanego 01:44:46 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 345v.

Pismem z dnia 25 czerwca 2013r. powodowie wezwali pozwanych do doprowadzenia kanalizacji deszczowej i kanalizacji sanitarnej położonych na działce nr (...), której pozwani są właścicielami, do stanu zgodnego prawem. Wskazali również, że narożna rura spustowa podmywa budynek. Podali, że wskutek zalania doznali dużych szkód, które szacują na kwotę 3.000 zł.

Dowód: pismo powodów z dnia 25 czerwca 2013r., k. 26, potwierdzenia nadania i odbioru, k. 27.

Pismem z dnia 25 czerwca 2013r. powodowie wezwali pozwanych również do tego, by udostępnił działkę (...) w celu odłączenia wód opadowych z budynku mieszkalnego przy ul. (...) i doprowadzenia do stanu zgodnego z prawem przez włączenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej.

Dowód: pismo powodów z dnia 25 czerwca 2013r. k. 28, potwierdzenia nadania i odbioru, k. 29 – 30.

W dniu 17 czerwca 2013r. powódka złożyła do Komendy Powiatowej Policji w C. zawiadomienie od podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na wprowadzeniu wód opadowych na nieruchomości położonej w C. przy ul. (...) do urządzeń kanalizacyjnych. Sprawa została zarejestrowana pod nr (...).

W dniu 2 lipca 2013r. wykonano ponownie próbę dymną. Stwierdzono wówczas wydobyć się dymu włoczonego do urządzeń sanitarnych w urządzeniach służących do odprowadzenia wód opadowych lub drenażowych, tj. z drugiej rynny prawej z strony budynku oraz za pomocą środka barwiącego stwierdzono podłączenie kratki przy garażu do kanalizacji sanitarnej.

Postanowieniem dnia 19 sierpnia 2013r. umorzono jednak postępowanie w sprawie wprowadzenia wbrew zakazowi w 2013r. w C. – M. (...)/(...) bez uprzedniego zawarcia umowy wody deszczowej do urządzeń kanalizacyjnych na szkodę Miejskich (...) w C. wobec przedawnienia karalności, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

W tej samej dacie umorzono również postępowanie w sprawie przeciwko R. G. o to, że w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż do dnia 2 lipca 2013r. w C. ul. (...) wprowadzał wbrew zakazowi wodę deszczową do kanalizacji sanitarnej poprzez podłączenie rynny z budynku mieszkalnego oraz kratki ściekowej przy garażu do kolektora sanitarnego, czym działał na szkodę Miejskich (...) spółki z o.o. w C. , tj. o czyn z art. 28 ust. 4a w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z (...), nr (...), poz. (...)) wobec niedopełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu na zasadzie art. 322 k.p.k.

W uzasadnieniu wskazano, że zarówno kontrola z dnia 7 czerwca 2013r. z udziałem pracowników wodociągów, jak i kontrola z dnia 2 lipca 2013r. w obecności pracowników wodociągów i funkcjonariuszy policji wykazały nieprawidłowości w odprowadzaniu wody deszczowej z działki pozwanych. Ustalono, że woda jest odprowadzana do kanalizacji sanitarnej poprzez podłączenie rynny z budynku mieszkalnego oraz poprzez kratkę ściekową przy garażu do kolektora sanitarnego. Ustalono również, że instalacja ta została zamontowana w latach osiemdziesiątych przez zmarłego Z. G., ojca E. F., które w 2003r. sprzedała sporną nieruchomość pozwany. Wobec ustalenia, iż pozwany nie dopuścił się zarzucanego czynu, postępowanie umorzono.

Dowód: protokół z kontroli dnia 02.07.2013r., k. 63, postanowienie z dnia 19 sierpnia 2013r., k. 31 – 32.

W dniu 11 lipca 2013r. w lokalnej prasie, tj. w (...) ukazał się artykuł pt. „Sąsiedzi się kłóca, sprawę (...)”. W artykule tym mowa była o tym, że J. Z. (1) skarży się na to, że podczas jednej z ulew nad C. ścieki wylały jej w piwnicy oraz, że winą za zalanie obarcza ona sąsiada mieszkającego na piętrze budynku, uznając, iż sąsiad podłączył się do kanalizacji. Powódka w artykule tym wskazała, iż złożyła zawiadomienie do prokuratury, gdyż istniejący stan rzeczy zagraża bezpieczeństwu jej rodziny. Dalej w treści podano, że sąsiad z góry uważa, że kobieta go pomawia. Przytoczono wypowiedź pozwanego, który wskazał, że nie podłączał deszczówki do kanalizacji oraz, iż od momentu zakupu nieruchomości nie ingerował w instalację kanalizacyjną i deszczową.

Dowód: artykuł pt. „Sąsiedzi się kłóca, (...)”, k. 33.

W sierpniu 2013r. pozwani odłączyli rurę spustową od kanalizacji sanitarnej budynku wspólnego. Zabezpieczyli rurę mufką. Następnie oczyszczili kratkę ściekową przy garażu.

Dowód: zdjęcie, k. 116, oświadczenie R. D. (2), k. 168, przesłuchanie powoda 01:24:28 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 345, przesłuchanie pozwanego 01:44:46 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 345v – 346.

Pismem z dnia 13 maja 2014r. powódka zwróciła się do Miejskich (...) spółki z o.o. w C. o wykonanie naprawy instalacji kanalizacyjnej oraz likwidacji kratki ściekowej na działce pozwanych.

Pismem z dnia 27 maja 2014r. Miejskie (...) spółka z o.o. w C. zwróciła się do pozwanych o umożliwienie im dostępu do instalacji na działce pozwanych celem wykonania prac naprawczych instalacji kanalizacyjnej w zakresie likwidacji kratki ściekowej włączonej do kanalizacji sanitarnej budynku mieszkalnego położonego w C. ul. (...) oraz wymiany uszkodzonej rury kanalizacyjnej znajdującej się pod wjazdem do garażu na działce pozwanych.

Pozwani nie wyrazili zgody na wykonanie powyższych prac.

Dowód: pismo Miejskich (...) spółki z o.o. w C. z dnia 27.05.2014r., k. 120, k. 121 oraz z dnia 04.06.2014r., k. 122.

Pismem z dnia 7 stycznia 2014r. powódka złożyła do Prokuratury Rejonowej w C. wniosek o wznowienie postępowania (...). Podała, że woda deszczowa rynną spustową spływa do kratki, która jest podłączona z kanalizacją sanitarną. Postanowieniem z dnia 28 marca 2014r. umorzono postępowanie w sprawie wprowadzania w okresie od sierpnia 2013r. w C. przy ul. (...) wbrew zakazowi wody deszczowej do urządzeń kanalizacyjnych przez R. G., tj. o czyn z art. 28 ust. 4a w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzenia ścieków (Dz. U. z (...) poz. (...), nr (...)) wobec ustalenia, że czynu nie popełniono, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. W uzasadnieniu wskazano, że w toku postępowania została przeprowadzona kontrola w zakresie poprawności odprowadzania wód opadowych na posesji należącej do R. G., przeprowadzona przez Miejskie (...) spółkę z o.o., która nie ujawniła nieprawidłowości w tym zakresie.

Dowód: wniosek powódki z dnia 7 stycznia 2014r., k. 1 akt (...), postanowienie z dnia 28.03.2014r., k. 12 akt (...).

W dniu 13 sierpnia 2015r. na wniosek powódki dotyczący zalania piwnic powodów Miejskie (...) spółka z o.o. przeprowadziły kontrolę na działce pozwanych i stwierdzono, iż po spuszczeniu wody w lokalu pozwanych oraz w lokalu powodów nie doszło do spiętrzenia wody, czy zapchania w studziencie rewizyjnej znajdującej się na działce pozwanych. Spływ ścieków w kanale sanitarnych odbywał się swobodnie z grawitacją. Powódka nie wyraziła zgody udział w oględzinach studzienki rewizyjnej.

Dowód: protokół z kontroli z dnia 13.08.2015r., k. 61.

W dniu 18 marca 2016r. Miejskie (...) spółka z o.o. przeprowadziła kontrolę instalacji wodociągowej/ kanalizacyjnej na działce pozwanych. Ustalono, że w studziencie rewizyjnej kanalizacji przy garażu nie stwierdzono zatoru. Podczas spuszczenia wody z piętrowa woda (ścieki) w studziencie spływała.

Dowód: protokół z kontroli z dnia 18.03.2016r., k. 60.

Po dniu 6 czerwca 2013r. nie nastąpiło zalanie piwnic wchodzących w skład nieruchomości powodów położonej w C. przy ul. (...) (**bezsporne**).

Studzienka kanalizacyjna znajdująca się na działce pozwanych jest drożna, zaś studzienka położona na działce powodów jest niedrożna.

Dowód: opinia sądowa A. G. w aktach (...)Sądu Rejonowego w C..

W dniu 4 marca 2015r. J. Z. (1) i P. Z. (1) wnieśli do Sądu Rejonowego w C.pozew przeciwko K. G. i R. G. z żądaniem zapłaty:

- kwoty 4.834,69 zł. tytułem zwrotu kosztów remontu polegającego na ociepleniu ścian zewnętrznych posadowionego na działce nr (...) budynku mieszkalnego;

- kwoty 4.648,71 zł. tytułem naprawienia szkody powstałej w mieszkaniu powodów stanowiących lokal nr (...) na skutek zalania pomieszczeń na parterze budynku;

- kwoty 6.310 zł. tytułem zadośćuczynieni za krzywdę i niedogodności spowodowane pogłębiającym się zalaniem pomieszczeń na parterze budynku pod tarasem pozwanych.

Sprawa jest zarejestrowana pod sygn.(...). Jest w toku. Została w niej wydana opinii biegłego sądowego, J. S., z której wynika, iż nieznaną jest wprost przyczyna zalewania nieruchomości powodów.

Dowód: pozew ze sprawy (...), opinia sądowa, J. S., k. 245.

Od 2010r. między stronami występuje spór w zakresie remontu przeprowadzonego przez powodów, a polegającego na rozbiorce części ścian wewnętrznych, w wyniku których powiększono istniejącą kuchnię kosztem zlikwidowanego korytarza i spiżarni, wykonaniu ściany oddzielającej dwa pokoje, gdzie w jednym z nich trwały roboty związane z budową kominka (prace związane z obudową kominka z płyt kartonowo – gipsowych), zabudowaniu istniejącej w podcieniu budynku zewnętrznej klatki schodowej. Pozwani zarzucają, że jest to samowola budowlana. Prace wykonane przez powodów są przedmiotem oceny w postępowaniach administracyjnych.

Dowód: postanowienie (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. z dnia 25.05.2016r., k. 66, postanowienie (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w z dnia 24.05.2016r., k. 67 – 68, postanowienie (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. z dnia 22.12.2011r., k. 77 – 79, postanowienie Naczelnego (...)z dnia 21.10.2016r., k. 82- 84v, protokół z oględzin z dnia 29.01.2010r., k. 180 - 182.

Pismem z dnia 25 stycznia 2010r. pozwana wzajemna wezwała powodów wzajemnych do nienaruszania prawa, jakim jest nietykalność mieszkania oraz sposób korzystania z nieruchomości wspólnej naruszający nasze dobra osobiste i zaniechanie takich działań. W piśmie wezwała do tego, by nie korzystali ze wspólnej działki jako chodnika. Podała, iż zachowanie takie narusza prawo do intymności, samotności, ochrony życia prywatnego i rodzinnego, a także do trybu życia, sposobu spędzania wolnego czasu, rozrywki. Wskazała, że podglądactwo nie daje takiej możliwości. Jednocześnie podała, że jeśli tego nie uczynią, to skutki będą związane z kosztami głównie dla K. G.. Pismo powyższe zostało przesłane do wiadomości Burmistrza T. oraz Burmistrza C..

Dowód: pismo pozwanej wzajemnej z dnia 25.01.2010r., k. 177 - 178.

Pismem z dnia 16 sierpnia 2010r. powódka wezwała R. G. do zapłaty kwoty 379,20zł. tytułem kosztów wykonania ogrodzenia na granicy działek (...). W piśmie wskazano, że K. G., narzekając na niskie zarobki urzędniczkę, osobiście w mieszkaniu powodów, wręczyła im kwotę 300 zł., prosząc, by pokwitować, że należność z tytułu wykonania płotu została przez nią w całości uregulowana. Pismo powyższe przedłożono Burmistrzowi Miasta T. do wiadomości.

Dowód: pismo powodów z dnia 16.08.2010r., k. 173.

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2010r. Sąd Rejonowy w C.w sprawie o sygn. (...) uznał J. Z. (1) winną tego, że od stycznia 2010r. do 3 czerwca 2010r. w C. ul. (...), poprzez zaczepki słowne oraz wyrywanie kwiatów sprzed wejścia do budynku w celu dokuczenia złośliwie niepokoiła R. i K. G., tj. wykroczenia z art. 107 kw i za to na podstawie art. 107 kw wymierzył jej karę nagany. Wyrok ten został utrzymany przez Sąd Okręgowy w S.w dniu 28 lutego 2010r.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w C.z dnia 18.11.2010r., k. 170.

Sąd Rejonowy w C.w sprawie o sygn. (...) wydał w dniu 16 maja 2014r. wyrok nakazowy, w którym uznał K. G. za winną czynu polegającego na tym, że w dniu 4 czerwca 2014r. o godz. 10:30 w C. przy ul. (...) umyślnie uszkodziła skrzynkę ozdobną na kwiaty wraz z ziemią na szkodę J. Z. (1), tj. o wykroczenie z art. 124 § 1 kw. Wskutek sprzeciwu K. G. wniesionego od powyższego wyroku, Sąd Rejonowy w C.w dniu 16 czerwca 2015r. wyrok, w którym uniewinnił pozwaną od zarzucanego jej czynu.

Pismem z dnia 30 maja 2014r. pozwana zawiadomiła Burmistrza T. jako pracodawcę pozwanej o wydaniu nakazu karnego ze sprawy (...) z obowiązkiem zapłaty kwoty 100 zł. na rzecz J. Z. (1). Nakaz ten był wówczas nieprawomocny.

Dowód: wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w C.z dnia 16 maja 2014r., k. 359, wyrok Sądu Rejonowego w C.z dnia 16 czerwca 2015r., k. 199, pismo Burmistrza T. z dnia 31 maja 2017r., k. 200.

Wyrokiem z dnia 16 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy w C.w sprawie o sygn. (...) uznał R. G. winnego tego, że w dniu 19 maja 2014r. w C. o godz. 8:27 w C. przy ul. (...) będącej drogą dwukierunkową o dwóch pasach ruchu, kierując samochodem marki V. (...) o nr ej. (...) zatrzymał pojazd w odległości mniejszej niż 10 metrów od przejścia dla pieszych, tj. popełnienia wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz tego, że w dniu 16 czerwca 2014r. o godz. 6:30 o tego, że w C. przy ul. (...) będącej drogą dwukierunkową o dwóch pasach ruchu, kierując samochodem marki V. (...) o nr ej. (...) zatrzymał pojazd w odległości mniejszej niż 10 metrów od przejścia dla pieszych, tj. popełnienia wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 49 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym i wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 200 zł. Z sześciu zarzutów dotyczących naruszenia ustawy prawo o ruchu drogowym uniewinnił R. G..

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w C.z dnia 16 czerwca 2015r., k. 171 – 182.

W Sądzie Rejonowym w C.toczyła się sprawa, w której R. G. oskarżył J. Z. (1) o to, że w dniu 22 marca 2013r. w C. zdemolowała część ogrodzenia działki nr (...) stanowiącej współwłasność z R. G., czym spowodowała straty w wysokości 3.000 zł., tj. o czyn z art. 288 § 1 kk (sygn. (...)). Sąd Rejonowy w C., wyrokiem dnia 19 kwietnia 2016r., uniewinnił J. Z. (1) od popełniania zarzucanego jej czynu. Sąd Okręgowy w S.wyrokiem z dnia 26 lipca 2016r. utrzymał w mocy powyższe orzeczenie.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w C.z dnia 19 kwietnia 2016r. oraz wyrok Sądu Okręgowego w S.z dnia 26 lipca 2016r.

W latach 2011 – 2016 z wniosku J. Z. (1) toczyło się wiele postępowań prowadzonych przez Komendę Powiatową Policji w C. przeciwko pozwanym. Zawiadomienia dotyczyły m.in. nękania, uszkodzenia mienia, składania fałszywych zeznań, stosowania przemocy psychicznej, naruszenia przepisów prawa o ruchu drogowym. Doszło do skazania w jednej sprawie, tj. wspomnianej wyżej (...).

Dowód: pismo Komendy Powiatowej Policji w C. z dnia 22.08.2017r., k. 245.

Z powództwa J. Z. (1) i P. Z. (1) toczyły się również sprawy cywilne przeciwko K. G. i R. G., w tym sprawa (...), w której domagali się zapłaty kwoty 1.064 zł. tytułem należności za remont części dachu wspólnego nieruchomości budynkowej położonej w C. przy ul. (...) (sygn. akt (...)). Sąd Rejonowy w C.wyrokiem z dnia 14 grudnia 2011r. zasądził

od pozwanych solidarnie na rzecz powodów kwotę 1.029 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2010r. do dnia zapłaty. Sąd Okręgowy w S., wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2012r. oddalił apelację pozwanych.

W dniu 5 maja 2014r. J. Z. (1) i P. Z. (1) wnieśli przeciwko K. G. i R. G. pozew z żądaniem zapłaty kwoty 2.636,59 zł. tytułem kosztów remontu części dachu, rozbiórki płotu i słupka oraz czyszczenia instalacji kanalizacyjnej (sygn. (...)). Sąd Rejonowy w C. wyrokiem dnia 1 marca 2017r. zasądził solidarnie od K. G. i R. G. na rzecz J. Z. (1) i P. Z. (1) kwotę 91,37 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Sąd Okręgowy w Słupsku oddalił apelację powodów.

(fakt znany sądowi z urzędu)

W dniu 11 czerwca 2015r. w (...) ukazał się artykuł pt. „Dochodzenie w sprawie ... (...)”. W jego treści R. G. informuje, iż jego sąsiadka zgłosiła na policję, że R. G. uprawia w ogrodzie mak, co skutkowało tym, iż na nieruchomości powoda wzajemnego przyjechał partol policji i przez sześć godzin wykonywał czynności, a roślina została wykopana i wysłana do ekspertyzy. Śledztwo zaś trwało kilka miesięcy, a sprawa była badana pod kątem ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Ekspertyza wykazała jednak, że roślina w ogrodzie G. jest zwykłym makiem ozdobnym. W artykule wskazano, że rodziny G. i Z. z C. żyją jak P. i G.. Jedni na dole, drudzy na górze. Są w stałym konflikcie, który nie kończy się płotem ich posesji. Często zaangażowana jest w niego (...). Powód wzajemny podał sprawę zarzutu, iż wyjeżdżając z garażu produkuje spaliny, które przez otwarte okno dostają się do mieszkania pani Z.. R. G. przekonywał na łamach powyższego artykułu, że sąsiadka złośliwie dręczy jego rodzinę. J. Z. (1) wskazała, że „działa publicznie i sąsiad zamierza ją zdyskredytować. Podała, że między sąsiadami „nie ma konfliktu ani wojny. Jest tylko egzekwowanie swoich praw.”

Dowód: artykuł pt. „Dochodzenie w sprawie ... (...)”, k. 176.

W okresie od 18 stycznia 2017r. do 22 marca 2017r. powódka uczestniczyła w psychoterapii.

Dowód: zaświadczenie (...) spółki z o.o. w C. z dnia 22.03.2017r., k. 117.

Powodowie wzajemnie czuli się dotknięci treścią artykułu pt. „Sąsiedzi się kłócą, (...)”.. Mieli poczucie, że R. G. jest publicznie posądzany o coś, czego nie uczynił. Nadto, aktywność J. Z. (1) w zakresie składania zawiadomień o rzekomych nieprawidłowościach po stronie powodów wzajemnych była dla nich uciążliwa. Wiązała się z koniecznością stawiennictwa przed organami ścigania. Dodatkowo, K. G., która jest pracownikiem Urzędu Miejskiego w T. i należy do grupy najstarszych pracowników, była narażana na rozmowy z Burmistrzem T., po tym gdy otrzymał od J. Z. (1) m.in. pismo z dnia 25.01.2010r. (k. 177 – 178) oraz z dnia 16.08.2010r. (k. 173). Wzywana była na rozmowy wyjaśniające, a Burmistrz podkreślał konieczność należytego zachowania się urzędnika.

Dowód: przesłuchania pozwanego 01:56:59, 01:59:38, 02:01:22 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 346 – 346v, przesłuchania pozwanej 02:20:08 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 347.

Sąd zważył:

Powództwo główne oraz powództwo wzajemne nie zasługują na uwzględnienie.

Stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione przez obie strony, ich autentyczność nie była kwestionowana. Nadto sąd oparł się na orzeczeniach sądowych, a także na wiadomościach znanych sądowi z urzędu co do przebiegu i wyniku postępowań sądowych, na co zwrócił uwagę stron. Dodatkowo sąd oparł się przesłuchaniu powódki w zakresie przebiegu zdarzenia z dnia 6 czerwca 2013r. W pozostałym zakresie treść przesłuchania była subiektywna. Sąd dał wiarę przesłuchaniu pozwanych w zakresie ich działań co do braku ingerencji w deszczówkę przed czerwcem 2013r. oraz w zakresie działań naprawczych podjętych przez nich po czerwcu 2013r. Treść przesłuchania pozwanych znajduje oparcie w dowodach obiektywnych, w szczególności w protokołach z kontroli

oraz w orzeczeniach zapadłych na tle sprawy zalewania piwnic. Bez znaczenia dla wyniku sprawy miały zeznania świadka, T. K. oraz A. B..

Przechodząc do analizy zgłoszonych żądań stwierdzić należy, iż roszczenie odszkodowawcze powodów opiera się na twierdzeniu, że pozwani włączyli się z deszczówką do kanalizacji sanitarnej, przez co doprowadzili do zalania piwnic powodów, nie odłączyli deszczówki w dniu zdarzenia, mimo, że widzieli, jak borykali się powodowie z wydobywaniem wody z piwnicy oraz, że nie odłączyli deszczówki od sieci kanalizacyjnej niezwłocznie po odkryciu nieprawidłowości w połączeniu tej kanalizacji i nie odłączyli kratki ściekowej przy garażu od kolektora sanitarnego.

Pozwani powyższemu zaprzeczyli.

Zadaniem powodów było zatem wykazanie (udowodnienie) swych twierdzeń (art. 6kc). Powyższemu nie sprostali.

W myśl art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej jest szkoda, fakt, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy (tu czyn własny noszący znamiona winy) oraz związek przyczynowy pomiędzy szkoda a działaniem sprawcy. Przesłanki odpowiedzialności deliktowej winien wykazać poszkodowany.

Z treści postanowienia z dnia 27 sierpnia 2013r., wydanego w sprawie (...), wynika wprawdzie, że na nieruchomości położonej w C. przy ul. (...) wystąpiły nieprawidłowości w odprowadzaniu wody deszczowej z działki pozwanych, tj., iż woda była odprowadzana do kanalizacji sanitarnej poprzez podłączenie rynny z budynku mieszkalnego oraz poprzez kratkę ściekową przy garażu do kolektora sanitarnego. Jednakże ustalono również, że instalacja ta została zamontowana w latach osiemdziesiątych przez zmarłego Z. G..

Nadto z przesłuchania pozwanych wynika, że dopiero po dokonaniu prób dymnych w czerwcu 2013r. oraz w lipcu 2013r. pozyskali oni wiedzę o odprowadzeniu deszczówki do sieci kanalizacyjnej. W tej sytuacji brak jest podstaw do przypisania pozwany odpowiedzialności za skutki zalania piwnic powodów, które to zalanie nastąpiło w dniu 6 czerwca 2013r. Nadto, powodowie nie wykazali, że to właśnie podłączenie deszczówki do sieci kanalizacyjnej było przyczyną zalania ich piwnic, a wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu instalacji sanitarnych zgłoszony m.in. na okoliczność przyczyny zalania piwnicy w czerwcu 2013r., został przez powodów cofnięty.

Odnośnie zarzutu stawianego pozwany, iż nie odłączyli deszczówki od instalacji sanitarnej w dniu zdarzenia, wskazać należy, że z przesłuchania pozwanych wynika, że w dniu 6 czerwca 2013r., ani powodowie, ani pozwani nie mieli wiedzy o podłączeniu deszczówki do kanalizacji. Informację tę pozyskali w dniu 7 czerwca 2013r., po wykonaniu próby dymnej przez pracowników Miejskich (...). W konsekwencji powyższego zarzut czyniony pozwany jest całkowicie chybiony.

Co do przewlekania odłączenia deszczówki przez pozwanych, wskazać należy, że nieprawdziwe są twierdzenia zawarte w pozwie, iż dopiero w sierpniu 2014r. pozwani dokonali takiego odłączenia. Z oświadczenia R. D. (2) (k. 168) oraz z przesłuchania powoda (01:24:28 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 345) i z przesłuchania pozwanego (01:44:46 protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018r., k. 345v – 346) wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że pozwani odłączyli deszczówkę od sieci kanalizacyjnej w sierpniu 2013r. Zważywszy, że w dniu 27 sierpnia 2013r. zostało wydane postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie (...), stwierdzić należy, że był to czas adekwatny do podejmowanych czynności wyjaśniających kwestię podłączeń instalacji na nieruchomości stron.

W zakresie pozostawienia kratki ściekowej przy garażu prowadzącej do kolektora sanitarnego, stwierdzić należy, że pozwany zeznał, iż dokonał czyszczenia tej kratki, zaś z ustaleń poczynionych w sprawie (...) wynika, nie stwierdzono nieprawidłowości odprowadzania wód opadowych na posesji należącej do R. G. (postanowienie z dnia 28.03.2014r., k. 12 akt (...)). Dodatkowo kontrola z dnia 13 sierpnia 2015r. (k. 61) oraz z dnia 18 marca 2016r. (k. 60) doprowadziły do wniosku, iż nie dochodziło do zapychania w studzience rewizyjnej znajdującej się na działce pozwanych, że spływ ścieków w kanale sanitarnych odbywał się swobodnie z grawitacją. Nadto z opinii biegłego sądowego ze sprawy (...) A.

G. wynika, że studzienka grawitacyjna pozwanych jest drożna, w przeciwieństwie do studzienki powodów. Zatem nieuzasadnione są również i powyższe zarzuty stawiane pozwany.

Poza sporem jest nadto okoliczność, że po dniu 6 czerwca 2013r. nie doszło do zalania piwnic powodów.

W tym stanie rzeczy, sąd uznał, że brak jest podstaw do przypisania pozwany odpowiedzialności za zalanie piwnic powodów. Dlatego też wnioski dowodowe powodów związane z wysokością poniesionej szkody, w tym kosztorys inwestorski, pozostały bez wpływu na wynik niniejszego postępowania.

Roszczenie powodów o zapłatę kwoty 6.848,25 zł. nie zasługiwało zatem na uwzględnienie. Dlatego też sąd, na podstawie art. 415 k.c., stosowanego a contrario, je oddalił.

Wobec powyższego, brak jest również podstaw do uwzględnienia roszczenia powodów o zapłatę kwoty 8.680 zł. tytułem zadośćuczynienia. Skoro pozwani nie odpowiadając za zalanie piwnicy powodów, to brak jest podstaw do przypisania im odpowiedzialności za skutki tego zalania powstałe w psychice powodów, tj. za stres związany z zalaniem. Nadto zachowanie pozwanych w kolejnych tygodniach po zalaniu nie nosiło cech czynu zabronionego, o czym była mowa wyżej. Dlatego nie występują przesłanki do uwzględnienia roszczenia powodów związanego z zapłatą zadośćuczynienia.

W tym stanie rzeczy, sąd na podstawie art. 445 k.c. powództwo J. Z. (1) i P. Z. (1) o zapłatę zadośćuczynienia również oddalił.

W konsekwencji powyższego, wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychologii został przez sąd oddalony, albowiem stan psychiczny powodów powstały wskutek zalania piwnic w czerwcu 2013r. nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z zachowaniem pozwanych.

Co do roszczenia objętego powództwem wzajemnym wskazać należy, iż zgodnie z art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

W niniejszej sprawie powodowie wzajemni cofnęli żądanie złożenia przez pozwanych wzajemnych oświadczenia o przeproszeniu w (...) oraz cofnęli żądanie zapłaty kwoty na cel społeczny ponad 1.000 zł. od każdego z pozwanych wzajemnych, łącznie 2.000 zł. (wcześnie domagali się kwoty łącznej 5.000 zł., czyli po 2.500 zł. od każdego z pozwanych wzajemnych).

Ustalenia zatem wymaga, czy doszło do naruszenia konkretnych dóbr osobistych powodów wzajemnych, a następnie, korzystając z domniemania bezprawności, dokonać analizy, czy w konkretnym stanie faktycznym nie wystąpiły tzw. okoliczności uchylające bezprawność. W dalszej zaś kolejności, czy żądanie sformułowane przez stronę powodową jest adekwatne z punktu widzenia dyspozycji z art. 24 par 1 k.c. do rodzaju i zakresu naruszenia dobra osobistego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w G.z dnia 11 kwietnia 2012r., sygn. (...)).

Obowiązek wykazania, że doszło do naruszenia konkretnych dóbr osobistych powodów wzajemnych spoczywał na powodach wzajemnych, zaś na pozwanych wzajemnych spoczywał obowiązek obalenia domniemania bezprawności naruszenia.

Powodowie wzajemni podali, że działanie pozwanych wzajemnych polegające na wszczynaniu postępowań przed sądami i urzędami, wyłudzeniu nienależnych im odszkodowań i zadośćuczynień oraz posługiwaniu się pomówieniami naruszyło ich dobre imię, godność oraz prawo do spokojnego życia. Na poparcie swych twierdzeń o naruszeniu dóbr osobistych przywołali sprawy sądowe toczące się między stronami, ilość zawiadomień J. Z. (1) co do zarzutów wobec

powodów wzajemnych, pisma kierowane do wiadomości pracodawcy powódki wzajemnej, tj. Burmistrza T. oraz artykuł prasowy pt. „Sąsiedzi się kłóca, (...)”.

Zaproponowany przez powodów wzajemnych materiał dowodowy rzeczywiście wykazuje, że pozwani wzajemni, w szczególności J. Z. (2), wielokrotnie składała do organów ścigania zawiadomienia o podejrzeniu popełniania wykroczenia, czy przestępstwa przez powodów wzajemnych (pismo Komendy Powiatowej Policji w C. z dnia 22.08.2017r., k. 245). Nadto pozwana wzajemna kierowała do powodów wzajemnych pisma, w których żądała określonego zachowania na wspólnej działce o treści przekraczającej konstruktywny przekaz (np. pismo pozwanej wzajemnej z dnia 25.01.2010r., k. 177 – 178), przekazywała do wiadomości przełożonego powódki wzajemnej pisma kierowana do powodów wzajemnych (m.in. pismo z dnia 25.01.2010r. (k. 177 – 178) oraz z dnia 16.08.2010r. (k. 173)). W pismach tych była o tym, że powodowie wzajemni naruszają spokój pozwanych wzajemnych, podglądają ich, nie pozwalają na swobodne korzystanie w ich mieszkania, a nadto, że powódka wzajemna nie uściła należności za płot oddzielający działki stron, skarżąc się przy tym na niskie zarobki. Dodatkowo pismem z dnia 30 maja 2014r. pozwana zawiadomiła Burmistrza T. jako pracodawcę pozwanej o wydaniu nakazu karnego ze sprawy (...)z obowiązkiem zapłaty kwoty 100 zł. na rzecz J. Z. (1). Nakaz ten był wówczas nieprawomocny (k. 200). Nota bene, K. G., po wniesieniu sprzeciwu od powyższego orzeczenia, została uniewinniona.

Wskazać należy, iż oceniając, czy w konkretnym przypadku działanie naruszające dobra osobiste miało charakter bezprawny, należy uwzględnić szereg czynników. Za bezprawne uważa się każde działanie naruszające dobro osobiste, jeżeli nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających. Do okoliczności takich zalicza się m.in. działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy prawa, wykonywanie prawo podmiotowego, zgodę pokrzywdzonego, działania w obronie uzasadnionego interesu (por. wyrok SA w Ł.z dnia 20.07.2017r., (...)).

Dodatkowo wskazać należy, iż naruszenie dóbr osobistych należy ujmować w kategoriach zobiektywizowanych, ponieważ polega ono na naruszeniu obiektywnych, chronionych prawem stanów rzeczy. Obiektywnymi kryteriami, które powinny być stosowane na tej płaszczyźnie są oceny społeczne, wynikając z istniejącej świadomości prawnej, zasad współżycia społecznego i zasad moralnych, a także element pewnej typowej, przeciętnej reakcji, co uzasadnia ochronę tylko typowego interesu, a nie interesu ujętego indywidualnie (wyrok SA w W.z dnia 23.06.2017r., (...)). Subiektywne odczucie skarżącego, iż doszło do naruszenia jego dóbr osobistych nie jest wystarczającą przesłanką do uwzględnienie powództwa.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, sąd uznał, że zachowanie pozwanych wzajemnych polegające na składaniu zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstw, czy wykroczeń, a także wnoszenie przeciwko powodom wzajemnym powództw cywilnych mieści się w granicach działania prawem dopuszczalnego. Jedynie celowe i świadome złożenia fałszywego zawiadomienie o niepopełnionych przez powodów wzajemnych czynach mogłoby naruszać ich dobra osobiste. W tej sprawie nie występuje tego rodzaju sytuacji. Strony są silnie skonfliktowane, przekonane w swoich racjach, a inicjowane sprawy są dla nich sposobem na uzyskanie „ochrony ich praw”. Zatem sąd nie uznał powyższego działania jako bezprawnego.

W zakresie przekazywanych do wiadomości pisma do Burmistrza T. wskazać należy, że zachowanie pozwanych wzajemnych nie zasługuje na aprobatę, jest niewłaściwe. Jednakże, mając na uwadze upływ czasu od momentu ich składania, tj. w szczególności tych z 2010r. przemawia za wnioskiem, iż naruszenie dóbr osobistych powodów wzajemnych nie wystąpiło. Skoro bowiem powodowie wzajemni wskazali, że pisma te dotyczyły w szczególności powódkę wzajemną, która jest jednym z najstarszych pracowników (...) w T., to winni oni wcześniej wystąpić z żądaniem ochrony dóbr osobistych. Z istoty doniosłości dóbr osobistych wynika bowiem, że ochrony na skutek ich naruszenia winno poszukiwać się niezwłocznie, by usunięcie skutków naruszenia mogło jeszcze odnieść zamierzony efekt.

W zakresie treści artykułu w (...) pt. „Sąsiedzi się kłóca, (...)”, wskazać należy, że w jego treści mowa jest o tym, że pozwana wzajemna podejrzewa, że to powód wzajemny dopuścił się podłączenia deszczówki do kanalizacji. Jednakże autor materiału prasowego umożliwił powodowi wzajemnemu ustosunkowanie się do stawianego zarzutu. R. G.

zaprzeczył powyższemu. Zatem osoby zapoznające się z treścią powyższego artykułu miały możliwość zapoznania się ze stanowiskami obu stron sporu. Nadto, treść artykułu pt. „Sąsiedzi się kłócą, (...)”, wskazuje, że również powód wzajemny korzystał z mediów lokalnych, by opisać problemy „z sąsiadką”. Zdecydował się na poinformowanie redakcji (...) w 2015r. o zdarzeniu, które miało miejsce w 2010r. Powyższe przemawia za wnioskiem, iż to obie strony angażują lokalną prasę w ich konflikt. Zatem działania pozwanej wzajemnej, która poinformowała media lokalne o zalaniu oraz o podejrzeniu kierowanym wobec powoda wzajemnego, nie było bezprawne.

Mając na uwadze powyższe, sąd, na podstawie art. 24 k.c. oddalił powództwo o zapłatę świadczenia na cel społeczny. W pozostałym zakresie, powództwo wzajemne umorzył, na podstawie art. 355 par 1 k.p.c. w zw. z art. 203 par 1 i par 4 k.p.c., wobec skutecznego cofnięcia żądania. Sąd uznał, że czynność procesowa polegając na częściowym cofnięciu powództwa wzajemnego nie jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego, nadto nie zmierza do obejścia prawa.

Wobec oddalenia pozwu wzajemnego, sąd nie orzekł o kosztach procesu, których spis przedstawili powodowie wzajemni na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2018r., albowiem koszty ze stawiennictwem w Sądzie Okręgowym w Słupsku były związane z wniesieniem przez powodów wzajemnych powództwa wzajemnego, a to żądanie nie zostało uwzględnione.

Na oryginale właściwy podpis